

QUÍMICA DEL FRANCOLÍ, S.A.

Subministrament de Productes Químics

Tel: 977 52 00 33 Fax: 977 52 02 16
www.quifransa.com

Energia i clima, o no?

L’energia ni es crea ni es destrueix, només es transforma. Qui no ha sentit aquestes paraules algun cop? Potser és per aquesta afirmació que molta gent, economistes principalment, pensen que no tenim límits? I potser és per aquesta falta de límits que ens estem carregant el planeta? No us espanteu, aquest no serà un article massa tècnic però podeu estar segur que es basa en dades científiques i tècniques dels últims anys.

Una de les principals definicions d’energia és: capacitat que té la matèria de produir treball. I vet aquí que per això ens importa tant l’energia, pel treball! Perquè mitjançant el treball podem satisfer les nostres necessitats, o això, en teoria. En l’actual sistema es dona la paradoxa que

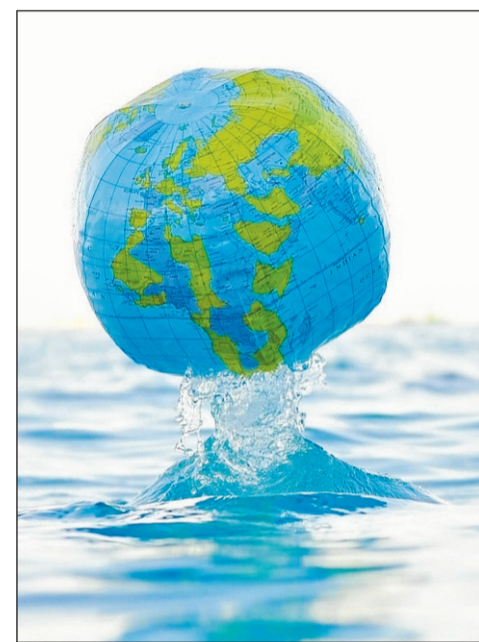
hi ha gent que vol treballar i no pot, gent que treballa però no pot satisfer les seves necessitats i gent que no treballa però les té més que satisfetes, però això, potser ja forma part d’un altre article, o no.

El fet és que com és sabut la primera gran obtenció d’energia va derivar de la crema de fusta, després vam passar a cremar carbó i més tard petroli. Al camí sempre hi ha hagut les renovables, però el seu percentatge ha sigut menyspreable. Dit així, la gent podria imaginar que quan es comença a utilitzar una nova font, s’abandona l’altra, però res més lluny de la realitat, s’han anat sumant, augmentant així l’energia consumida.

Mai a la història ha disminuït el consum d’energia total, només puntual i lleu-

molt coneguts com l’escalfament del planeta, la radiació incontrolada, els vessaments tòxics, la contaminació d’aigües... Però les renovables no estan exemptes d’impactes, tota instal·lació elèctrica necessita coure, les bateries de liti, l’èlica acer, etc. I, per tant, també hi ha un límit. Els estudis més optimistes confirmen que ara per ara el nostre consum energètic mundial podria ser renovable 100%, però aquest no seria susceptible d’augmentar.

Així topem amb un missatge duríssim: les renovables tenen límits, les no renovables ens aboquen a un canvi climàtic irreversible i el món sempre ha crescut en consum energètic, excepte, com hem dit, en crisis que suposen invariablement un empitjorament de les classes populars. Amb aquest panorama, incubat per les elits, prospera el pensament de la superpoblació: sobra gent! Xinesos, indis, immigrants!

CARLOS ALCALDE
Membre d’Enginyeria sense Fronteres i el Grup Mobilitat Tarragona

Vila-neta
+ civisme

Descobreix la nova **DEIXALLERIA MÒBIL!**
Dissabtes de 10 a 19 h (excepte festius)

DEIXALLERIA MÒBIL 4t DISSABTE de cada mes
DEIXALLERIA MÒBIL 1r DISSABTE de cada mes
DEIXALLERIA MÒBIL 3r DISSABTE de cada mes
DEIXALLERIA MÒBIL 2n DISSABTE de cada mes
DEIXALLERIA FIXA

Vila-neta

Matèria orgànica
Restes de menjar i restes vegetals de mida petita

Envasos de vidre
Ampolles i pots de vidre

Paper i cartró
Paper, capsos i oueres de cartró, diaris i revistes

Envasos de plàstic
Envasos de plàstic i porexpan, brics, llaunes i tapes metàl·liques

Resta
Restes d’escombrar, burilles, ceràmiques, bolquers, etc.

A VILA-SECA,
+ RECOLLIDA SELECTIVA!

Les energies renovables tenen límits i les no renovables ens aboquen a un canvi climàtic irreversible

gerament a les èpoques de crisis globals. I què succeeix quan obtenim energia. Doncs que hi ha impactes al medi, no els podem evitar. El consum d’energia, igual que el treball, per definició, impliquen un canvi en el nostre sistema. Per obtenir energia, a més de la font energètica (sol, aigua, petroli, gas...) necessitem materials com coure, ferro, liti, ciment, etc. Aquests últims són constants, en tenim en una quantitat fixa, alguns molt abundants i d’altres menys.

I tant en l’extracció d’aquests materials com en la de les fonts d’energia que ho requereixen es produeixen canvis al medi. Poden ser grans o petits, irreversibles o reversibles. Els grans i irreversibles estan molt més associats a l’ús del petroli, el carbó, urani, etc.

Fonts no renovables i que ja mostren símptomes d’esgotament, amb impactes

Són un problema per al planeta i el país. La realitat és que ara per ara no sobra gent, sembla que alguns que viuen molt bé han definit el límit del planeta. I per què? Doncs perquè la seva acumulació de riquesa i de béns està en risc i ens volen enfrontats. Els EUA, Luxemburg, el Canadà consumeixen aproximadament 3 vegades més energia per persona que Espanya, 6 vegades més que l’Uruguai o 11 vegades més que l’Índia. I això mateix és extrapolable a l’ús de materials. És a dir, que sembla que sobra desigualtat, plantejar-se que sobra gent abans d’eliminar la desigualtat és un greu error i ens aboca a un gran conflicte armat de majors proporcions del que vivim avui dia al planeta. De la mateixa manera que és un error pensar que necessàriament reduir el consum energètic o de materials implica tornar a l’edat mitjana. El funcionament del sistema actual desaprofita les nostres capacitats i arracona els processos que no són econòmicament rendibles, però prolifera enormement en despeses innecessàries materials i energètiques. Molta de la fruita de Catalunya viatja a Alemanya, la d’Amèrica del Sud a Espanya, talem boscos a Catalunya per portar pellets «sostenibles» a Sicília, el tren d’alta velocitat consumeix més de 4 vegades el normal, construïm aeroports buits, pistes de gel a 20° o 40°, autopistes al costat d’autovies...

Tot respon a la lògica de treure més beneficis econòmics, no a satisfer les necessitats, no a assumir que vivim en un planeta finit amb recursos finits. Si volem solucionar el problema energètic i climàtic partint d’un sistema de consum i producció equivocada i totalment desigual, estem abocats a fracassar. Però, si canviem el sistema des de les arrels... Bé, això potser ja és un altre article, o no?